

[Hølmberg.]

senere, og jeg er sikker på, at ministeren vil forstå det rimelige i, at vi undlader denne store investering — ellers kan i hvert fald folketinget lære ham at forstå det!

Endvidere nævnte ministeren de 7 mill. kr., som tunnelforbindelsen under Limfjorden ved Ålborg blev dyrere, fordi den blev 6-sporet i stedet for som oprindeligt planlagt 4-sporet. Jeg var for øvrigt ikke klogere, end at det var bevilget, og er det bevilget, er det helt i orden. Jeg mener for den sags skyld, at det er helt rigtigt, men det forbavser mig unægtelig lidt, højtærede minister, for vi rejste spørgsmålet i folketingsudvalget, fordi vi også dengang mente, at der skulle være 6 spor. Vi spurgte om, hvor meget det blev dyrere, og fik dengang at vide, så vidt jeg husker — her støtter jeg mig på hukommelsen — at det ville blive 30-40 mill. kr. dyrere. Det var den oplysning, vi fik dengang, for ikke så forfærdelig længe siden, og på grundlag af den oplysning mente vi, det blev for dyrt. Det er en mærkelig form for oplysninger, vi får, når vi spørger, når det senere viser sig, at de er helt forkerte. Der skulle da gerne være en mening med de svar, vi får. Det har åbenbart manglet lidt her.

Til sidst kun dette. Jeg har nævnt de enkelte ting, og jeg vil gerne have bekræftet, om der kommer forslag om linjeføringen for den jyske motorvej i år, og jeg vil også gerne vide lidt om S-banerne, som jeg også har nævnt i denne relativt korte tale.

Ninn-Hansen: Jeg vil også gerne på mit partis vegne fremsætte nogle bemærkninger til de udtalelser eller den redegørelse, den højtærede minister for offentlige arbejder er fremkommet med. Al begyndelse er jo svær, og efter at have hørt den højtærede ministers redegørelse — andre vil måske sige: efter at have hørt debatten om denne redegørelse — er jeg ikke helt sikker på, at vi nu har fundet den rigtige form for det, der var hensigten med denne nydannelse i finanslovdebatten.

Jeg skal ikke forsøge at karakterisere den højtærede ministers tale og redegørelse; jeg skal blot sige, at jeg har indtryk af, at den højtærede minister lagde mere vægt på at redegøre for finanslovens tal og baggrunden for disse tal, end den højtærede minister

bestræbte sig for at redegøre for, hvordan man skulle løse de problemer, der knytter sig til dette finanslovsforslag vedrørende trafikområdet.

Det var jo ganske naturligt, at ministeren beskæftigede sig med DSBs underskud. Ifølge finanslovsforslaget er underskuddet opgjort til 225,3 mill. kr. Jeg er ikke helt klar over, om der i dette tal, altså i DSBs budget, indgår alle normale afskrivninger. Hvis det ikke er tilfældet, burde tallet måske være noget anderledes. Jeg vil gerne høre den højtærede minister udtale sig herom. Men de 225 mill. kr. er selvfølgelig alvorligt nok. Det er jo alvorligt nok, at en institution, hvor der skulle være balance også efter den højtærede ministers mening, møder op med udsigten til et så betydeligt underskud og gør det på et tidspunkt, hvor lønningerne inden for denne virksomhed, fordi det hovedsagelig drejer sig om tjenestemænd, har været mere statiske end lønningerne i det øvrige samfund. Den højtærede minister har jo ved tidligere debatter understreget, at han anser DSB for en forretning, den skal drives som en forretning, og derfor er det vel også den højtærede ministers mening, at DSB skal have balance på sit regnskab.

Jeg kan kun se to veje — jeg ved ikke, om den højtærede minister kan se andre — nemlig takstændringer, og det vil sige takstforhøjelser, eller rationalisering. Takstforhøjelser er jo prøvet flere gange, også flere gange, end vi synes om. De har vel også haft den virkning i nogle tilfælde, at vi ikke har fået den overflytning i nærtrafikken, der består i, at folk valgte at anvende kollektive transportmidler i stedet for bilerne, hvilket jo af en mængde grunde kunne være ønskeligt. Jeg ved ikke, hvor langt den højtærede minister mener at kunne komme med videre takstændringer. Nu bliver der jo tale om lønforhøjelser, der kan give en begrundelse for det. Men jeg tror, at den højtærede minister vil være enig med mig i, at det er ikke den eneste vej, man kan benytte, og at man må gennemføre en helt anden og gennemgribende rationalisering end hidtil.

Den højtærede minister har givet en forklaring på underskuddets størrelse og redegjort for de nyanskaffelser, der finder sted, og det har jeg da ikke indvendinger imod. Det er nødvendigt med nyanskaffelser, det